

JULI 2021

N° 449

Panorama H.F.

Inhoud :	blz
Laudato Si'	2-3
België	
Ons leven in de kleuren van de regenboog	3-4
Een gebaar van tederheid	4-6
Centraal Amerika	
De gemeenschap opbouwen	6-7
Afrika	
3juni 2021... Chemba viert de 65 ste verjaardag van de congregatie	7-9
Familienieuws	10

Laudato si'

IN DE GEMEENSCHAP VAN WIMA I

WELKE PLANEET WILLEN WE DOORGEVEN AAN DE KOMENDE GENERATIES ?

Een woestijn? Als we er geen zorg voor dragen is dat het toekomstbeeld van de planeet. Het is een oproep om ecologisch verantwoord en met groot respect om te gaan met het milieu, met de hele schepping die ons geschonken is. Een concreet voorbeeld bij ons is dat: niet ontbossen zonder herbebossing, het goed van burens respecteren. Maar evenzeer respect en aandacht hebben voor de ouderen en meehelpen zoeken hoe het best de medemens nabij zijn die in armoede leeft.

TWEEDE STAP IN DE ANIMATIE: Uitdiepen van bepaalde teksten in verband met ecologie vanuit godsdienstige overweging.

We vinden er bij vorige pausen zoals Johannes XXIII, Paulus VI, Johannes Paulus II, Benedictus XVI. Ook Patriarch Bartholomeus en Franciscus van Assisië vestigden reeds de aandacht op de noodzaak van het beschermen van de natuur. Ze benadrukken de realiteit dat mensen in armoede grotere slachtoffers zijn van de vervuiling van grond, water en lucht. Inspanning om meer vrede te bewerken onder de mensen, tussen de volkeren is een vorm van samen zorgdragen voor de natuur, voor onze planeet. Ze roepen ons op tot een globale en integrale ecologische bekering.

In onze constituties nr 49 worden we opgeroepen sober te leven en oog te hebben voor de nood aan rechtvaardige verdeling van de materiële goederen. We leggen het verband met nr 139 in Laudato Si' over medeverantwoordelijkheid in de vernietiging van de natuur door overconsumptie. Naast burgers die zich als milieuactivisten inzetten voor het zorg dragen van de planeet trekt de kerk ook aan de alarmbel voor een dringende zorg voor de natuur.

UITDAGING: NA EVALUATIE VAN BESLISSINGEN GENOMEN TIJDENS ANIMATIE VAN 2017

We zullen bewuster verder werken aan de vooropgestelde concrete werkpunten.

- Nieuwe bomen planten, fruitbomen en andere. Zorg dragen voor de jong geplante bomen vraagt blijvende inzet. Hierbij aansluitend een tuintje aanleggen met medicinale planten.

Tijdig water geven aan die planten zonder verspilling van water. Zoeken hoe bepaald afvalwater hiervoor gebruiken.

Met kennis van zaken hout kappen.

- Sorteren van de afval met speciale aandacht voor het verminderen van gebruik van plasticzakken. Dat lukt ons reeds een beetje maar kan nog meer vermeden worden. We maken wie ons helpt zoals de herders gevoelig om plasticresten op te rapen om te voorkomen dat onze dieren het samen met het gras opeten wat gevaarlijk is.

- Wij kweken dieren die meststof geven voor ons veld, voor bloemen en planten naast het kruid dat wordt ingespit. Dus zorgen voor organische meststof.

- Enkele zusters volgen een vorming als inspiratie voor een ecologische manier van leven in ons dagdagelijks bestaan. In het spoor van de stichteressen die ook gebruik maakten van wat de natuur ons schenkt. Van daaruit ook met een beetje kennis van zaken en het zelf

voorleven aan bewustmaking verder werken bij onze familie, vrienden en jongeren op school en op de parochie. Het gebed voor het ecologisch engagement verspreiden.

- Bewuster en spaarzaam omgaan met water en elektriciteit is een opgave voor elk van ons. Een concrete actie is erop letten dat er nergens een kraan in heel het gebouw van Wima blijft lopen of druppen omdat ze niet goed is dichtgedraaid.

- De afval die blijft slingeren rond de omheining van de school blijft een pijnpunt voor de natuur en het is zo moeilijk te controleren. Maar we zullen regelmatig een dag vastleggen om zelf die afval op te ruimen.

BELGIE

ONS LEVEN IN DE KLEUREN VAN DE REGENBOOG

Pas op 26 juni konden we eindelijk, na meer dan een jaar, samenkomen in Tielt om de verjaardag om onze stichting te vieren. Lachende gezichten en begroetingen vol genegenheid waren hartverwarmend. De éénheid in de Heer was sterk tijdens de eucharistie die met zorg en aandacht werd voorbereid. De veelkleurige versiering weerspiegelde de gaven van elke zuster. Bij het zingen zong Trees spontaan de tweede partij-hemels. Dat gaf een aparte kleur aan de samenzang. Pater Jef sprak de homilie uit in het Nederlands en ook in het Frans. Een gewaardeerde attentie. We hoorden zijn hart spreken in zijn boodschap. We kunnen die herlezen en erover bezinnen zodat ze ons leven en onze omgeving kleurt met hoop en vreugde.

Nadat we samen waren rond Jezus' aanwezigheid en Zijn woord in de eucharistie mochten we verder samen genieten van een hapje en een drankje gevolgd door een lekker feestmaal dat met

liefde werd gemaakt en met veel hartelijk werd

opgediend.

Op vrienden kan je rekenen!

Erna Veroniek Magdalena Regine

Daarop volgde een rusttijd om de nodige energie op te doen voor het vervolg van het programma! Nieuws en foto's over het bezoek van Emérence en Gisèle in Mozambique, in Kinshasa en Goma. Emérence kon er spijtig genoeg niet aanwezig zijn. Ze was nog in quarantaine omdat ze pas op 20 juni terug in België was na die bezoeken. De namiddagactiviteiten volgde ze via zoom.

Hierop volgde een animatie voorbereid door de verschillende gemeenschappen. Er waren volksliederen en raadselspelen. Om af te sluiten kon elke zuster een nummertje trekken en het bijhorend pakje gaan zoeken in de mand waarin elke zuster 's morgens een pakje had neergelegd. Het openen ervan is een spannend moment en leuk om mekaars pakje te zien. De koffie en lekkere gebakjes sloten het feest af. Een blik op het uurwerk en ...zoals mieren begon iedereen waar en wat we gebruikten in orde te brengen .

We zijn de Heer dankbaar voor deze kans dat we samen het leven en de vreugde tot de congregatie te behoren konden vieren.

Dat de erfenis van de stichteressen, verrijkt door de inbreng van elke zuster die vóór ons leefde, ons mag inspireren bij het werken aan de ontplooiing van onze H.F.

Wij brachten in herinnering de naam van de eerste zuster van de H.F. uit begin juli het tijdelijke met het eeuwige leven heeft verwisseld. Voor België konden we niet zomaar één naam opgeven want ze waren met een groepje. We moeten dat nog eens opzoeken.

Wij voelen ons verbonden met elk van jullie in dezelfde Geest van Jezus, Maria en Jozef.

Dema- du Roussaux

Beste zusters

Ik geloof dat 'k mij niet vergis als ik denk dat elk van ons verondersteld is een kunstschilder te zijn maar wat we creëren is niet zomaar een enkelvoudig werk of een éénmanszaak. Het palet of doek is ook niet een gewoon voorwerp maar eerder een puzzel waarbij het noodzakelijk is dat de kleuren of figuren op mekaar ingesteld zijn en zeker de vormen. Ofschoon we een prototype hebben in de figuur van Christus, blijft het toch een moeilijke taak alles schoon in mekaar te doen passen zowel de vormen als de kleuren en figuren. Gans het plateau, dat jullie samen aanbieden moet een weergave zijn van de Geest die Christus ons heeft aangeboden. Gemakkelijk is het niet want het is een levenswerk met bekladdingen en fouten allerhande maar Christus heeft ons ook geleerd deze te overschilderen en ze terug een juiste kleur te geven door de verzoeningsverf om het goed te laten uitkomen wat je bedoelt door de evangelische kleuren klaar te laten verschijnen.

Ik hoop dat de mensen zullen kunnen verwonderd zijn en zeggen " die zusters presenteren niet alleen Christus maar laten Hem ook voelbaar leven ".

Moge dit samenzijn een aanvulling brengen van verf of dynamiek opdat de evangelische Geest voelbaar mag worden in jullie midden en ver daarbuiten.

God bless all of yo!!! Pater Jef

EEN GEBAAR VAN TEDERHEID

Voor 17 juli planden Lucina en ik een bezoek aan de zusters in Tielt. Vakantietijd is niet het ideale tijd om zo iets te doen!

Voor het vertrek vanuit het station van Schaarbeek zochten we vooraf het nr. van het spoor op en namen de trap om naar het voorziene spoor te gaan en er op de trein te wachten.

Om zeker te zijn toch nog eens aan een meneer gevraagd of we wel op juiste spoor waren voor de trein naar Brussel Noord. "Neen" antwoordde hij en gehoor gevend aan zijn antwoord gaan we vlug naar beneden om terug op het scherm na te kijken

en...we horen een trein vertrekken van het spoor waar we stonden!!!

Er komt daar een mevrouw voorbij met een klein meisje van 8 jaar naar schatting. Ik vraag haar waar zij naar toe gaat. Ze antwoordt "naar het Centraal station... en jullie?"

Omdat haar trein voorbij het Noordstation rijdt volgen we haar. Direct wil het kleine meisje mijn reistas dragen. Maar ze woog te veel met ons gerief en de bakbananen voor onze zusters. Maar haar mama die zag wat haar dochttertje wou doen pakte onmiddellijk mijn bagage. Het kleine meisje vol aandacht nam mij bij de hand om de trap op te gaan.

Ik vroeg haar naam. "Oceane" zei ze en ik reageerde "wat een mooie naam!" We gingen op de bank zitten wachtend op de trein. Na enkele minuutjes kondigt men door de microspoorverandering aan.

We moeten weer naar beneden. Onmiddellijk komt de mama mijn reistas nemen. Het meisje pakt mijn hand, kijkt naar Lucina en neemt ook de hare om samen naar beneden te gaan. Dan vraag ik 'waar leerde je zo behulpzaam en vriendelijk te zijn?' Heel fier zegt ze 'mijn mama' de mama glimlacht. We stapten op de trein en bij het uitstappen in het Noordstation wilde het meisje ons weer helpen. Maar we deden het toch alleen. Onze reisgenoten reden door naar het Centraal station en wij zochten de trein op voor Tielt.

Dit was de eerste episode van onze reis en nu de 2de.

Op het info scherm naast de aanduiding De Panne met halte in Tielt stond een teken IC. Een meneer komt naast ons staan en vraagt waar we moeten zijn. We zeggen Tielt- hij kijkt naar het scherm, zegt 'het is niet zeker dat hij in Tielt stopt want er staat IC naast'. We begonnen dus ook te twijfelen. Hij moest naar Luik en begon te vertellen over zijn zuster die haar huis en alles wat ze had verloor bij de overstromingen, over de vele doden en dat zijn huis in de hoogte stond en hij nu zijn zuster bij hem zou nemen. Wij beluisterden hem al lettend op wat in de luidsprekers werd gezegd. Hij raadde ons aan naar de inlichtingen te gaan om zeker te zijn. Wij gaven gehoor aan wat hij ons zei en begonnen te lopen naar de inlichtingendienst. Daar was er een lange wachtrij. Hij riep nog 'haast ! want ze kondigden aan dat de trein over 1 minuut vertrekt'! Half weg de terugweg naar juiste spoor vertrok de trein! Hahaha, wat een avontuur! En dat alles door gehoor te geven, dus te gehoorzamen. We zijn teruggekeerd naar het info scherm. De meneer liep, een beetje mankend, met ons mee. Op mijn telefoon zocht ik dan uur en spoor op van een directe trein naar Tielt. Eens we op het aangegeven spoor waren, heb ik met klem gezegd aan Lucina 'Nu blijf ik hier tot onze trein komt en luister ik naar niemand meer.' De trein waarop meneer wachtte was er voeger dan de onze en hij stapte in en vertrok.

Eindelijk kwam ook onze trein aan. Annemie wachtte ons op met de wagen in het station en bracht ons naar de zusters. Het avondmaal wachtte ook op ons. Na het eten en het verslag geven van ons avontuur waren we blij te kunnen gaan slapen!

's Anderendaags namen we deel aan de eucharistie in het Nederlands voorgegaan door Luc Casaert, een bevriend pater Oblaat, die reeds 53 jaar in Bolivië werkzaam is en nu door de covid 19 epidemie verlengde vakantie moet nemen. Hij begeleidt de zang (gitaar) van de Spaanse liedjes die hij uitlegt in het Nederlands. Het was zeer aangenaam en zeer hartelijk. Er waren ook een 9-tal mensen van de vriendengroep van Luc aanwezig.

Ondertussen was het tijd voor het middagmaal en rond 14u reed Annemie met ons naar het WZC. We waren echt gelukkig

bij Lydia te zijn. Ze is vlug vermoeid als ze spreekt, maar ze lacht zo mooi en ziet er zo sereen uit. Je ziet dat ze heel goed verzorgd wordt.

Terug in Zonhove was het tijd om afscheid te nemen om terug te keren naar Helmet.

Op de terugreis geen problemen!!!

Deze reiservaringen wilde ik delen in panorama om dat gebaar van tederheid van het kleine meisje te belichten.

Haar naam, Océane, klonk eerst wat vreemd voor mij, maar terzelfdertijd vond ik het een naam zo passend voor haar. Ze had blauwe ogen als de zee, was onthelend, teder, vol aandacht, met liefde zo diep als een oceaan.

Ze maakte een sterke indruk op mij en ik dacht eraan dat er toch goeie mensen in de wereld zijn. Zo'n meisje ontmoeten is voor mij een teken van hoop voor de komende generaties. Ze is als een icoon van wat we verwachten en dromen voor de wereld. Het geeft een nieuwe kijk op de wereld.

Ik bid de God van Leven om vele meisjes die goed zijn zoals Océane.

Dema

CENTRAAL AMERIKA

DE GEMEENSCHAP OPBOUWEN

Ter gelegenheid van de verjaardag van de congregatie werd er afgesproken dat de gemeenschappen die in de hoofdstad wonen bij mekaar op bezoek zouden gaan. Op zaterdag 5 juni was het de beurt aan Primavera om de zusters van Betania te bezoeken. Die wonen binnen het complex van de school ' El Belga'. Onderweg kochten we lelies voor de kapel, ter ere van de Heer.

Het was wel jammer dat niet alle zusters konden aanwezig zijn. Aracely was in Uspantan gaan helpen omdat Virginia aan het herstellen was van Covid en Maruca was op rust omdat ze niet goed was.

We begonnen ons bezoek met een gebedsmoment vanuit een aanspreektitel tot God die Rosalie van Biervliet graag gebruikte: « *Mijn God, lieve en aanbiddelijke Voorzienigheid* ».

Raquel, Gregoria, Berta, Magdalena, Maria- Jose, Tomy, Gloria

Magdalena en Maruca

Tijdens het gebedsmoment dankten we de Heer voor de congregatie en vertrouwden Hem daarna de intenties toe van de hele congregatie en van elke zuster. Daarop volgde een

uitwisselingsmoment rond de vraag hoe we die naam van God, die door de stichters veel werd gebruikt, concreet ervaren hebben: in ons persoonlijk leven, binnen de familie, in de gemeenschappen waarin we leefden of leven en met medegelovigen daarbuiten. Het was een boeiende uitwisseling. We leerden mekaar beter kennen en voelden een sterke verbondenheid door een diep geloof. Het bezoek ging verder door in de eetplaats waar we genoten van het lekkers dat onze gastzusters hadden klaargemaakt. Tussendoor werden nieuwsjes verteld, herinneringen en speciale gebeurtenissen kwamen naar boven. Voor we weggingen zegden onze gastvrouwen dat ze een uitnodiging kregen om op bezoek te gaan bij de familie van Bertha op de boerderij. We spraken af dat het op zondag 27 juni zou doorgaan.

Die zondag begonnen we de uitstap om 8u, we haalden eerst Bertha en haar zus Clarita op om samen verder te rijden naar 'Los Nubes-DeWolken'. Onderweg kochten we het nodige voor de picknick van straks. Als we er aankwamen : wat een verschil met de hoofdstad dat mooie zicht met de heuvels.

We genoten enorm van de groene heuvelachtige weiden te zien, de zon die door de wolken kwam en de rustig grazende koeien. Het werd tijd om iets te knabbelen. Al pratend werden de tortilla's, gevuld met allerlei lekkers erbij, naar binnen gewerkt. Enkele zusters zijn dan

op stap gegaan in die mooie natuur. Anderen bleven rusten in de gezonde lucht.

Maruca zocht en plukte een voorraad van geneeskrachtige kruiden die zeker niet aan luchtvervuiling werden blootgesteld. Ondertussen gaf ze uitleg voor wie erin geïnteresseerd was. En ...we smulden tussendoor van de wilde braambessen, ter plaatse geplukt!

Een dag als deze doorgebracht in de pure natuur, met hartelijk onthaal door de familie van Bertha is zó deugddoend voor elk van ons. Het versterkt de zusterlijke genegenheid onder ons, zusters van de Heilige-Familie.

Altijd welkom bij ons in 'La primavera'.

De gemeenschap van 'La Primavera'

AFRIKA

3 JUNI 2021...CHEMBA VIERT ONZE 165ste VERJAARDAG

We planden deze dankviering om onze aanwezigheid in Kerk en maatschappij op 25 mei te starten met een novena. Het leven van de stichteressen werd het onderwerp van bezinning en uitwisseling van gedachten. We herontdekken bepaalde aspecten in hun geschiedenis en in de verscheidenheid van hun persoonlijkheid.

Bij Rosalie kwam vooral het leiderstype naar voor met een "moederlijk hart". We kunnen van haar leren hoe belangrijk dit aspect is in het beleven van onze verantwoordelijkheden. Ze blijft verwijzen naar Nazareth als bron van geluk. Bij Henriette treft ons haar eenvoud en haar zelfvergetenheid. Heel belangrijke karaktertrekken. Bij Melanie treft de geest van bewondering en van openheid op de wereld. Ze wijst ons op het belang van dagelijkse zelfstudie om verder te komen.

Zo kunnen we nog verder gaan om de veelheid en verscheidenheid van hun talenten te benoemen maar de gemeenschappelijke hoofdzaak is hun vertrouwen in God, het beleven van een familiegeest en hun actief meeleven met medemensen in moeilijke situaties.

Tijdens een bezinningsmoment met de internen samen vertelden we hen over de stichting van onze congregatie en leerden hen het lied "God gaat met ons mee, nooit zal ons iets ontbreken..." aan dat we in de eucharistie van 3 juni zouden zingen.

En dan was het 3 juni!

In het morgengebed lazen we de brief van Emérence. Ze nodigde ons uit in trouw aan onze roeping te leven vanuit een vertrouwen in de Heer.

Op vraag van pater Bonane is Jackson voorganger in de eucharistie. Hij is priester door het bisdom aangeduid om de huidige pastoor te vervangen omdat de paters weldra de parochie verlaten. In de homilie sloot hij aan bij het feest van de martelaren van Oeganda en belichtte hoe ze gedood werden omdat ze trouw bleven aan hun geloof. Hij verwees nog naar het verhaal in het oude Testament van de 7 broers die gedood werden door hun trouw aan de waarden van hun cultuur en geen varkensvlees wilden eten. Het evangelie, de Blijde Boodschap, in geloof en liefde ontvangen en proberen te beleven beïnvloedt onze manier van denken en handelen in de realiteit van vandaag. Hij verwijst ook naar de zaligsprekingen die

soms ingaan tegen de geest van de huidige maatschappij. Zo zijn er nu nog vervolgingen van christenen.

Hij wenst aan elk van ons ons leven te geven voor de opbouw van een familie, een gezin, een gemeenschap, een maatschappij, in de stijl van Jezus. Dat is dus elke dag onze identiteit als christen, als religieuze bewust beleven. Dat is ook de zin van het hernieuwen van onze geloften van toebehoren aan Christus en zijn evangelie binnen de congregatie. Zeer zinvol was de uitnodiging aan alle gelovigen hun doopgeloften te hernieuwen.

Op het einde van de mis heeft Emérentienne nog wat verteld over de congregatie.

Mevr Adelaide, Devota en Emerentiene

priester Jackson, Salome, de paters Innocent en Jean

Natuurlijk volgde daarop een moment om samen iets te drinken en te eten in een ontspannen sfeer waarbij pater Innocent zorgde voor de muzikale omlijsting. En...bij het « shi » melodietje ging iedereen aan het dansen. Het werd een heel gezellige dag.

Als slot van deze verjaardag hadden we op initiatief van Emérence, via zoom nog een virtueel contact, met al de zusters, die zich vrij konden maken, in de 3 regio's. Dan nog even tijd nemen om de wensen via Whatsapp te lezen.

Omdat we geloven in onze lijfspreuk 'GOD GAAT MET ONS MEE' zingen we " We gaan tot het einde van de wereld, de Heilige Familie vergaat niet"

Devota Kalere - Chemba

FAMILIENIEUWS

In juli zijn twee van onze Afrikaanse zusters in de' volheid van Leven in de Heer' opgenomen.

Op 5 juli is **Annunciata Muharanganyi** in Bukavu-Congo rustig heengegaan. Zij was de eerste inlandse zuster in Congo en was afkomstig van Kabare. Ze was ook de oudste van de regio Afrika. Ze werd er op het parochiaal kerkhof begraven.

Op 17 juli is **Vinciane Rukemampunzi** op 78-Jarige leeftijd in Kigali-Rwanda van ons heengegaan, een Covid besmetting werd voor haar verzwakt gestel fataal. Ze is in Rwanda geboren. Ze werd in de tuin van onze gemeenschap van Kabuga begraven.

*In dankbaarheid om hun inzet binnen de congregatie en voor hun volk
vertrouwen we hen toe aan de eeuwige liefde van God,*

dat zij voor onze congregatie en voor hun volk mogen ten beste spreken bij Hem.

Overlijden van familieleden:

Op 11 juli is de tweelingbroer van Pascaline overleden. Hij was 2de jaarsstudent aan de universiteit van Bukavu.

Op 14 juli vernemen we het afsterven van de mama van Antoinette Shakanya.

Op 31 juli is een schoonbroer van Emérence, de man van haar zuster Cirezi, in Bukavu gestorven,

Wij bidden voor de overledenen en om troost voor de familie.

Zieken:

Op 21 juli werd de mama van Devota gehospitaliseerd maar nu is ze verder herstellend thuis. Begin juli werden Nathalia Ixcoteyac en Maria Gonzalez van de gemeenschap van Honduras met symptomen van covid opgenomen in het hospitaal. Allebei zijn gelukkig aan de beterhand.

We bidden voor hen, en andere zieken die we kennen, om moed en vertrouwen.

Reizen:

Op 31 juli is Jeanne Bashige vanuit Canada in Bukavu aangekomen voor haar 3-jaarlijkse vakantie.

Op 4 augustus is de aankomst uit Congo van Lea voorzien. Met diezelfde vlucht zal Mariceli Reyes in transit in Zaventem aankomen om van daaruit door te reizen naar Guatemala voor haar 3-jaarlijkse vakantie. Normaal zal ze dezelfde vlucht hebben als Lucina Mansilla die terugkeert naar Guatemala na de algemene raad.

We wensen Lea een deugddoende vakantie tot voor goed 2 maanden, en ook Jeanne en Mariceli.

Verheugend nieuws:

Op 28 juli, na bijna een jaar wachten, krijgen Immaculée Mukama en Aimée Maisha de nodige documenten om Mozambique als missionaris binnen te mogen.

Op 30 juli, de voorziene datum, kon de algemene raad 2021 eindigen. Gelukkig heeft Emérence, spijs de grote vermoeidheid door die zware malaria aanval in juni in Congo, het kunnen volhouden.